

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2014. május 8. *

„Árubeszerzésre irányuló közbeszerzés — 2004/18/EK irányelv — Szerződés közbeszerzési eljárás lefolytatása nélküli odaítélése — Az ún. »in house«-odaítélés — Az ajánlatkérő szervtől jogilag elkülönült ajánlattevő — A »hasonló ellenőrzés« feltétele — Egymással ellenőrzési viszonyban nem álló ajánlatkérő szerv és ajánlattevő — Az ajánlatkérő szerv és az ajánlattevő felett valamely közjogi hatóság mint harmadik személy által gyakorolt, »hasonlónak« minősíthető ellenőrzés — »Horizontális in-house-ügylet«”

A C-15/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Németország) a Bírósághoz 2013. január 10-én érkezett, 2012. november 6-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Technische Universität Hamburg-Harburg**,

a **Hochschul Informations System GmbH**

és

a **Datenlotsen Informationssysteme GmbH** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, Juhász E. (előadó), A. Rosas, D. Šváby és C. Vajda bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. november 21-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Technische Universität Hamburg-Harburg képviseletében T. Noelle és I. Argyriadou Rechtsanwálte,
- a Hochschul-Informations-System GmbH képviseletében K. Willenbruch és M. Kober Rechtsanwálte,
- a Datenlotsen Informationssysteme GmbH képviseletében S. Görgens Rechtsanwalt,

* Az eljárás nyelve: német.

- a cseh kormány képviselőjében M. Smolek, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviselőjében J. García-Valdecasas Dorrego, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: S. Varone avvocato dello Stato,
- a magyar kormány képviselőjében Fehér M., Szijjártó K. és Molnár K., meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében Tokár A. és M. Noll-Ehlers, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2014. január 23-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 132. o.) 1. cikke (2) bekezdése a) pontjának értelmezésére irányul.
- 2 Ezt a kérelmet a Technische Universität Hamburg-Harburg (hamburgi műszaki egyetem, a továbbiakban: egyetem) és a Hochschul-Informationssystem GmbH (a továbbiakban: HIS), valamint a Datenlotsen Informationssysteme GmbH között, az egyetem által a 2004/18 irányelvben előírt közbeszerzési eljárások alkalmazása nélkül a HIS részére közvetlenül odaítélt szerződés odaítélésének szabályszerűsége tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2004/18 irányelv állapítja meg az ajánlatkérő szervek által odaítélt szerződésekre alkalmazandó szabályozási keretet.
- 4 Ezen irányelv „Fogalommeghatározások” címet viselő 1. cikke (2) bekezdésének a) pontja a következőt írja elő:

„»Közbeszerzési szerződés«: egy vagy több gazdasági szereplő és egy vagy több ajánlatkérő szerv által írásban megkötött visszterhes szerződés, amelynek tárgya az ezen irányelv szerinti építési beruházás kivitelezése, vagy áru szállítása, vagy szolgáltatás nyújtása.”

- 5 Ezen 1. cikk (8) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A »vállalkozó«, a »szállító« és a »szolgáltató«: bármely természetes vagy jogi személy, vagy közjogi intézmény, illetve e személyek és/vagy szervezetek csoportja, aki, illetve amely a piacon építési beruházások kivitelezését és/vagy építmények építését, áruk szállítását vagy szolgáltatások nyújtását kínálja.

A »gazdasági szereplő« fogalom magában foglalja a vállalkozó, a szállító és a szolgáltató fogalmát is. Használatára csak az egyszerűsítés érdekében kerül sor.

[...]”

- 6 A 2004/18 irányelv 1. cikkének (9) bekezdése részletesen meghatározza azokat a jogalanyokat, amelyek ajánlatkérő szervezetnek minősülnek, és amelyeknek visszerthes szerződés valamely gazdasági szereplővel való megkötése során közbeszerzési eljárást kell lefolytatniuk ezen irányelv szabályai szerint.
- 7 A 2004/18 irányelvnek „A közbeszerzési szerződések értékhatárai” címet viselő 7. cikke meghatározza azokat a becsült értékhatárokat, amelyeken felül valamely szerződést ezen irányelv szabályai szerint kell odaítélni. Ezeket az értékhatárokat bizottsági rendeletek útján rendszeres időközönként módosítják, és a gazdasági körülményekhez igazítják. Az alapeljárás tárgyát képező tényállás megvalósulása idején a központi kormányzati szervektől eltérő ajánlatkérő szervek által odaítélt, árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződésekre vonatkozó értékhatárt a 2009. november 30-i 1177/2009/EK bizottsági rendelet (HL L 314., 64. o.) 193 000 euróban határozta meg.

Közbeszerzési szerződésnek a 2004/18 irányelvben megállapított eljárások alkalmazása nélküli odaítélése – Az úgynevezett „in-house”-odaítélés

- 8 Az ilyen odaítélés feltételeit a Bíróság ítélezési gyakorlata állapította meg és alakította tovább, amely ítélezési gyakorlat szerint a 2004/18 irányelvnek megfelelő eljárás alkalmazásával lefolytatott versenyeztetési eljárás nem kötelező abban az esetben, ha az ajánlatkérő szerv a saját szervei felett gyakorolthoz hasonló ellenőrzést gyakorol valamely, tőle jogilag elkülönült jogalany felett, és ha ez a jogalany tevékenységének lényeges részét az őt irányító ajánlatkérő szerv vagy szervek javára végzi (lásd ebben az értelemben: Teckal-ítélet, C-107/98, EU:C:1999:562, 50. pont).

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 9 Az egyetem (Bundesland Freie und Hansestadt Hamburg (Hamburg Szabad és Hanza-város szövetségi állama; a továbbiakban: Hamburg város) egyik állami felsőoktatási intézménye. A 2004/18 irányelv 1. cikkének (9) bekezdése szerinti közjogi intézménynek, következésképpen pedig ajánlatkérő szervezetnek minősül. Az egyetem – felsőoktatási számítógépes irányítási rendszer beszerzése céljából – értékelést végzett, amelynek keretében összehasonlította a Datenlotsen Informationssysteme GmbH és a HIS informatikai rendszereit. E vizsgálat végén az egyetem az ezen utóbbi társaság által előállított rendszer beszerzése mellett döntött, és azzal 2011. április 7-én – a 2004/18 irányelvben előírt közbeszerzési eljárások alkalmazása nélkül – árubeszerzésre irányuló, közvetlen odaítélésen alapuló közbeszerzési szerződést kötött. E szerződés becsült értéke elérte a 840 000 eurót.
- 10 A Bíróság rendelkezésére bocsátott iratokból kitűnik, hogy a HIS magánjogi formában működő korlátolt felelősségű társaság, amelynek törzstőkéjében 1/3 részben a Németországi Szövetségi Köztársaság, 2/3 részben a tizenhat német tartomány bír részesedéssel, Hamburg város pedig a törzstőke 4,16%-os részesedéssel rendelkezik. E társaság célja – társasági szerződésének 2. cikkével összhangban –, hogy segítséget nyújtson az állami felsőoktatási intézmények és illetékes közigazgatási szervek számára a felsőoktatási feladataik ésszerű és gazdaságos teljesítésére irányuló törekvéseikben. A HIS informatikai rendszereit több mint 220 állami és egyházi felsőoktatási intézményben használják Németország-szerte.
- 11 A HIS társasági szerződése 12. cikkének (1) bekezdése értelmében e társaság felügyelőbizottsága tíz tagból áll, akik közül hét tagot a tartományi miniszterelnökök konferenciájának javaslatára, kettőt az állami vagy az állam által elismert német egyetemeket és felsőoktatási intézményeket tömörítő társulás, a felsőoktatási intézmények rektorai konferenciájának javaslatára, egyet pedig a szövetségi hatóságok

- javaslatára neveznek ki. Társasági szerződése 15. cikkének (1) bekezdése értelmében a HIS-nél tanácsadó bizottság (Kuratorium) működik, amelynek 37 tagja közül 19 a tartományi miniszterelnökök konferenciájának tagjai közül kerül ki. Ami a HIS tevékenységeinek megoszlását illeti, e társaság összforgalmának 5,14%-át teszik ki az állami felsőoktatási intézményektől eltérő jogalanyok javára végzett tevékenységek.
- 12 A szerződésnek az egyetem által a HIS részére történő közvetlen odaítélését e szerződő felek szerint az a megfontolás igazolja, hogy – jöllehet e két jogalany között nincs ellenőrzési viszony – teljesül a „hasonló ellenőrzésnek” a Bíróság fent hivatkozott ítélezési gyakorlatában kidolgozott feltétele, mivel mindkét jogalany Hamburg város ellenőrzése alatt áll.
- 13 A Datenlotsen Informationssysteme GmbH az e szerződés közvetlen odaítélésére vonatkozó határozatot megtámadta a közbeszerzési szerződések tárgyában első fokon hatáskörrel rendelkező, Hamburg városi Vergabekammer előtt, amely helyt adott a kérelmének. Az eljáró hatóság úgy vélte, hogy a jelen ügyben nem teljesülnek az „in-house”-odaítélésre vonatkozóan a Bíróság ítélezési gyakorlatában megkövetelt feltételek. Konkrétan a „hasonló ellenőrzés” feltétele nem teljesül, mivel az egyetem – ajánlatkérő szervként – nem képes a saját szervei felett gyakorolthoz hasonló ellenőrzést gyakorolni a HIS felett. Kétségtelen, hogy az egyetem Hamburg városbeli közjogi jogi személy, Hamburg város pedig a HIS törzstőkéjében 4,16%-os részesedéssel rendelkezik. Az egyetem és Hamburg város azonban egymástól elkülönült jogi személyek.
- 14 Ehhez hasonlóan az említett feltétel teljesüléséhez az a megfontolás sem elegendő, amely szerint Hamburg város ellenőrzi mind az egyetemet, mind pedig a HIS-t, mivel a „közvetett ellenőrzés” ehhez hasonló formája sehol nem nyer igazolást a Bíróság ítélezési gyakorlatában. A Vergabekammer emellett megjegyzi, hogy az egyetem autonómiával rendelkezik, valamint hogy a Hamburg város által az egyetem felett a jóváhagyott előirányzatok kezelése tekintetében gyakorolt jogszerűségi és célszerűségi felülvizsgálat nem egyenértékű azzal az irányítási jogkörrel, amellyel az ajánlatkérő szervezeteknek kell rendelkezniük. Nem lehet szó továbbá a Hamburg város által a HIS felett gyakorolt ellenőrzésről sem, mivel Hamburg város nem rendelkezik állandó képviselővel e társaság felügyelőbizottságában.
- 15 A HIS és az egyetem a Vergabekammer ezen határozatát a kérdést előterjesztő bíróság előtt megtámadta.
- 16 Ez a bíróság megjegyzi, hogy mindeztáig nem képezte a Bíróság ítélezési gyakorlatának tárgyát a nemzeti szinten tudományos körökben élénk vita tárgyát képező azon kérdés, hogy valamely szerződésnek három jogalany közötti viszonyba illeszkedő, „horizontális in-house-ügyletnek” minősülő odaítélése a Teckal-ügyből (EU:C:1999:562) eredő ítélezési gyakorlatba tartozik-e. Ez a bíróság úgy véli, hogy az „in-house”-odaítéléssel kapcsolatos, az említett ítélettel bevezetett mentesség értelme és célja lehetővé teheti, hogy az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló belső horizontális ügyletek e mentesség hatálya alá tartozzanak. Jelzi ugyanakkor, hogy a jelen ügyben nem lehet szó a Bíróság ítélezési gyakorlatának (Bizottság kontra Németország ítélet, C-480/06, EU:C:2009:357, valamint Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce és társai ítélet, C-159/11, EU:C:2012:817) értelmében vett községi együttműködésről, mivel sem az egyetem, sem a HIS nem minősül közjogi hatóságnak, a HIS-t pedig nem bízták meg közvetlenül közfeladat ellátásával.
- 17 A kérdést előterjesztő bíróság kiemeli, hogy az állami felsőoktatási intézmények – létesítő okirataik értelmében – a kutatás és az oktatás területén nagyfokú autonómiával rendelkeznek, és hogy ezen önálló feladatok végzése mindössze egyszerű jogszerűségi felülvizsgálat alá tartozik. Az alapeljárásban szóban forgó szerződés azonban az egyetem esetében jóváhagyott előirányzatok kezelésének területére tartozik, ahol is a hatáskörrel rendelkező hatóságok a beszerzések területén hozott határozatok megsemmisítésig, illetve módosításáig terjedő felügyeleti jogkörrel rendelkeznek.

- 18 A kérdést előterjesztő bíróság ily módon úgy véli, hogy az állami felsőoktatási intézmények vásárlásai és beszerzései területén teljesül a „hasonló ellenőrzés” feltétele. Mindazonáltal azt a kérdést teszi fel, hogy ez a feltétel nem követeli-e meg azt, hogy az ellenőrzés az alárendelt jogalany teljes tevékenységére kiterjedjen, amikor is ezen ellenőrzés hatályának az árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződésekre történő korlátozása esetén nem lehetne úgy tekinteni, hogy az említett feltétel teljesül. Emellett szól a Bíróság azon ítélkezési gyakorlata, amely szerint fenn kell állnia annak a lehetőségnek, hogy az ajánlatkérő szerv meghatározó befolyást gyakoroljon mind az alárendelt jogalany stratégiai céljai, mind pedig annak fontos döntései felett.
- 19 A Hamburg város által a HIS felett gyakorolt ellenőrzést illetően a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy az, hogy Hamburg város e társaság törzstőkéjében mindössze 4,16%-os részesedéssel rendelkezik, valamint hogy nem rendelkezik állandó képviselővel e társaság felügyelőbizottságában, a saját szervei felett gyakorolthoz hasonló ellenőrzés fennállása ellen szólhat. A Bíróság ítélkezési gyakorlatában szereplő második, az ajánlattevő tevékenysége „lényeges részének megvalósításával” kapcsolatos feltételt illetően a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a jelen ügyben ez a feltétel teljesül, mivel a HIS tevékenységének igen jelentős részét az állami felsőoktatási intézmények javára végzi, e társaság többi tevékenysége pedig pusztán kiegészítő jellegű.
- 20 E megfontolásokra tekintettel a Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg felfüggesztette az eljárást, és a következő kérdéseket terjesztette előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

„1) A [...] 2004/18 irányelv 1. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti »közbeszerzési szerződés« alatt érteni kell-e az olyan szerződést is, amelynek esetében az ajánlatkérő ugyan nem a saját szerveihez hasonlóan ellenőrzi az ajánlattevőt, azonban az ajánlatkérőt és az ajánlattevőt is ugyanaz, a 2004/18 irányelv szerinti ajánlatkérő szervnek minősülő szerv ellenőrzi, és az ajánlatkérő és az ajánlattevő lényegében a közös szerv érdekében tevékenykedik (horizontális in-house-ügylet)?

Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén:

2) A saját szolgálatok felett gyakorolthoz hasonló ellenőrzésnek ki kell-e terjednie az ajánlattevő teljes tevékenységére, vagy elegendő az, ha a beszerzési területre korlátozódik?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 21 Együttesen vizsgálandó kérdéseivel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a 2004/18 irányelv 1. cikke (2) bekezdésének a) pontját akként kell-e értelmezni, hogy áru szállítására irányuló, az egyrészről ajánlatkérő szervként eljáró, valamint az árukra és szolgáltatásokra irányuló beszerzéseinek területén valamely német szövetségi állam által ellenőrzött egyetem, másrészről pedig a szövetségi állam és a német szövetségi államok – köztük az említett szövetségi állam – által ellenőrzött magánjogi vállalkozás között megkötött szerződés az e rendelkezés értelmében vett közbeszerzési szerződésnek minősül-e.
- 22 A Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően az uniós jog közbeszerzési szerződések területén meglévő szabályainak fő célkitűzése a torzulásmentes verseny megnyitása valamennyi tagállamban az építési beruházás kivitelezése, az áruk szállítása és a szolgáltatások nyújtása területén, ami azt a kötelezettséget vonja maga után, hogy az uniós jogban előírt feltételek teljesülése esetén valamennyi ajánlatkérő szervnek alkalmaznia kell az uniós jog vonatkozó szabályait (lásd ebben az értelemben: Stadt Halle és RPL Lochau ítélet, C-26/03, EU:C:2005:5, 44. pont).
- 23 Következésképpen az e kötelezettség alóli összes kivétel szigorúan értelmezendő (lásd: Stadt Halle és RPL Lochau ítélet, EU:C:2005:5, 46. pont).

- 24 A Bíróság megállapította, hogy ahhoz, hogy a 2004/18 irányelvben előírt, a közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásai alkalmazandók legyenek, ezen irányelv 1. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében – főszabály szerint – elegendő, ha a visszerthes szerződést egyrésztől ajánlatkérő szerv, másrésztől pedig az utóbbtól jogilag elkülönült jogalany kötötte (lásd ebben az értelemben: Teckal-ítélet, EU:C:1999:562, 50. pont).
- 25 Az ezen elv alkalmazása alóli, a Bíróság által elismert és a szerződéseknek az ún. „in-house”-odaítéléseire vonatkozó kivétel az a megfontolás igazolja, hogy az a hatóság, amely ajánlatkérőnek minősül, közfeladatait saját közigazgatási, műszaki és egyéb eszközeivel is végrehajthatja, anélkül hogy köteles lenne igénybe venni a szerveihez nem tartozó, külső jogalanyokat, valamint hogy ezt a kivételt olyan helyzetekre is ki lehet terjeszteni, amelyekben a szerződő fél az ajánlatkérő szervtől jogilag elkülönült jogalany, amennyiben ezen utóbbi a saját szervei felett gyakorolthoz hasonló ellenőrzést gyakorol az ajánlattevő felett, továbbá amennyiben ez a jogalany tevékenységének lényeges részét az őt irányító ajánlatkérő szerv vagy szervek javára végzi (lásd ebben az értelemben: Teckal-ítélet, EU:C:1999:562, 50. pont, valamint Stadt Halle és RPL Lochau ítélet, EU:C:2005:5, 48. és 49. pont). Ilyen esetekben tekinthető úgy, hogy az ajánlatkérő szerv saját eszközeit veszi igénybe.
- 26 A Bíróság még tovább pontosította a „hasonló ellenőrzés” fogalmát, és megállapította, hogy az ajánlatkérő szervnél olyan meghatározó befolyás lehetőségének kell fennállnia, amely kiterjed mind az ajánlattevő jogalany stratégiai céljaira, mind pedig annak fontos döntéseire, valamint hogy az ajánlatkérő szerv által gyakorolt ellenőrzésnek ténylegesnek, strukturálisnak és funkcionálisnak kell lennie (lásd ebben az értelemben: Econord-ítélet, C-182/11 és C-183/11, EU:C:2012:758, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 Ezen túlmenően a Bíróság elismerte, hogy bizonyos feltételek mellett a „hasonló ellenőrzést” az ajánlattevő jogalanyt közös befolyása alatt tartó több közjogi hatóság együttesen is gyakorolhatja (lásd ebben az értelemben: Econord-ítélet EU:C:2012:758, 28–31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 Az alapeljárásban nem vitatott, hogy az ajánlatkérő szerv, az egyetem, valamint az ajánlattevő jogalany, a HIS között nincs semmilyen ellenőrzési viszony. Az egyetem ugyanis nem rendelkezik részesedéssel e jogalany törzstőkéjében, és nem rendelkezik képviselővel e társaság irányító szerveiben.
- 29 Következésképpen az alapeljárásbelihez hasonló helyzetben nincs olyan ok, amely igazolná az ún. „in-house”-odaítélésekre vonatkozó kivétel alkalmazását, azaz nem áll fenn az ajánlatkérő szerv és az ajánlattevő jogalany között különös belső kapcsolat.
- 30 Ennélfogva az ehhez hasonló helyzet csak az említett kivétel alkalmazása – Bíróság ítélkezési gyakorlatában egyértelműen körülhatárolt – korlátainak kiterjesztése esetén tartozhat e kivétel hatálya alá, ami jelentősen szűkítheti a jelen ítélet 24. pontjában említett elv hatályát.
- 31 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy mindenesetre a Bíróság rendelkezésére bocsátott iratok alapján és a fent kifejtett ítélkezési gyakorlat tükrében Hamburg város nem képes „hasonló ellenőrzést” gyakorolni az egyetem felett.
- 32 Meg kell ugyanis állapítani, hogy a Hamburg város által az egyetem felett gyakorolt ellenőrzés az egyetem tevékenységeinek csupán egy részére terjed ki, jelesül kizárólag a beszerzések területén, az oktatás és a kutatás területeire azonban nem, amelyek tekintetében az egyetem nagyfokú autonómiával rendelkezik. Az ilyen, részleges ellenőrzéssel jellemzett helyzetben a „hasonló ellenőrzés” fennállásának elismerése ellentétes lenne a jelen ítélet 26. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlattal.

- 33 E körülmények között nem kell vizsgálni, hogy az „in-house”-odaítélésekre vonatkozó kivételt lehet-e alkalmazni az ún. belső horizontális ügyletekre, azaz olyan helyzetekre, amelyekben ugyanazon ajánlatkérő szerv(ek) gyakorol(nak) „hasonló ellenőrzést” két olyan elkülönült gazdasági szereplő felett, amelyek közül az egyik szerződést ítél oda a másiknak.
- 34 Ami a területi önkormányzatok közötti együttműködéssel kapcsolatos, a Bizottság kontra Németország ítéletből (EU:C:2009:357), valamint az Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce és társai ítéletből (EU:C:2012:817) eredő ítélkezési gyakorlatnak az alapeljárásban való alkalmazhatóságát illeti, meg kell állapítani – a kérdést előterjesztő bírósághoz hasonlóan –, hogy a jelen ítélet 16. pontjában említett okokból nem teljesülnek az ezen ítélkezési gyakorlatban előírt kivétel alkalmazásához szükséges feltételek.
- 35 Az egyetem és a HIS között létesített együttműködés célja ugyanis nem az ítélkezési gyakorlat értelmében vett közös közszolgáltatási feladat elvégzése (lásd: Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce és társai ítélet, EU:C:2012:817, 34. és 37. pont).
- 36 A fenti megfontolásokra tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2004/18 irányelv 1. cikke (2) bekezdésének a) pontját akként kell értelmezni, hogy áru szállítására irányuló, az egyrészről ajánlatkérő szervként eljáró, valamint az árukra és szolgáltatásokra irányuló beszerzéseinek területén valamely német szövetségi állam által ellenőrzött egyetem, másrészről pedig a szövetségi állam és a német szövetségi államok – köztük az említett szövetségi állam – által ellenőrzött magánjogi vállalkozás között megkötött szerződés az e rendelkezés értelmében vett közbeszerzési szerződésnek minősül, és az ennél fogva a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó, az ezen irányelvben előírt szabályok hatálya alá tartozik.

A költségekről

- 37 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikke (2) bekezdésének a) pontját akként kell értelmezni, hogy áru szállítására irányuló, az egyrészről ajánlatkérő szervként eljáró, valamint az árukra és szolgáltatásokra irányuló beszerzéseinek területén valamely német szövetségi állam által ellenőrzött egyetem, másrészről pedig a szövetségi állam és német szövetségi államok – köztük az említett szövetségi állam – által ellenőrzött magánjogi vállalkozás között megkötött szerződés az e rendelkezés értelmében vett közbeszerzési szerződésnek minősül, és az ennél fogva a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó, az ezen irányelvben előírt szabályok hatálya alá tartozik.

Aláírások